

Norges vassdrags- og energidirektorat
Postboks 5091 Majorstua
0301 OSLO

Dato: 25.05.2018
Vår referanse: 647395/v6
Saksbehandler: Ole-Petter Halvåg

Hørings svar - forslag til endringer i regelverket om anleggsbidrag

Vi viser til høringsdokument 6 – 2018 "Forslag til endring i forskrift om kontroll av nettvirksomhet" og ønsker med dett å gi våre kommentarer.

Agder Energi er at av Norges største energikonsern både i form av kraftproduksjon og i form av nettvirksomhet. I tillegg har vi fjernvarmevirksomhet. Forslaget til endringer i regelverket rundt anleggsbidrag og tariffing har derfor betydning for oss i flere dimensjoner.

Agder Energi vill innledningsvis påpeke et forhold selskapet betrakter som svært bekymringsfullt. I forslaget som legges fram er det flere forhold som vil medføre økte administrative kostnader for nettselskapene og som i siste instans må betales av kundene gjennom økt nettleie. Dersom det var godtgjort at løsningene ville ha en samfunnsmessig nytte som var større enn kostnadene kunne dette forsvares, men NVE har ikke lagt fram noen dokumentasjon som underbygger dette.

Sammendrag – konklusjon

- Agder Energi støtter forslaget om å gjøre bruken av anleggsbidrag obligatorisk og fjerne muligheten til å benytte såkalte bunnfradrag.
- Agder Energi støtter ikke et forslag til regelverk der nettselskap risikere å måtte betale tilbake deler av innbetalte anleggsbidrag inntil 10 år etter byggingen av anlegget. Agder Energi anbefaler at denne opsjonen lukkes og at regelverket i stedet bygger på en plikt til å forskuttere.
- Et krav til å beregne en kundes anleggsbidrag etter kundens etterspurte kapasitetsøkning delt på den økte kapasiteten i nettanlegget er ikke bedre enn den løsning som benyttes i dag når det bygges kundespesifikke anlegg på bestilling. Agder Energi mener at dagens løsning/praksis bør videreføres.
- Agder Energi støtter ikke forslaget om at inntekter og kostnader ved endring av nettanlegg ikke skal kunne holdes utenfor faktisk inntekt. Dette rammer på en urimelig måte de nettselskap der veksten er stor og det må gjøres betydelige endringer i det eksisterende nettet for å legge til rette for en slik vekst.

- Agder Energi mener at å beregne marginaltap i regional- og distribusjonsnett med ukesospløsning med stor sannsynlighet er samfunnsøkonomisk ulønnsomt. Før dette eventuelt forskriftsfestes må nytteverdien sannsynliggjøres.

Overordnet og prinsipielt

Agder Energi støtter NVEs forslag om at regelverket om anleggsbidrag strammes inn ved at dagens "kan"-bestemmelse gjøres til en "skal"-bestemmelse. Dette fordi vi mener det er viktig at den som utløser en investering i nettanlegg i størst mulig grad må bære den kostnad han er opphav til og i minst mulig grad skal kunne velte en slik kostnad over på de andre brukerne av nettet.

En "skal"-bestemmelse blir likevel ikke effektiv dersom den ikke kombineres med en fjerning av såkalte bunnfradrag. NVE ber i sitt høringsdokument om innspill på om bunnfradrag skal aksepteres, om det skal fastsette et tak for slike fradrag og hva et slikt tak i så fall bør være. Agder Energi mener at bunnfradrag ikke skal kunne anvendes. Det vil gi en lik praksis over hele landet og minimere muligheten for å bruke egen anleggsbidragspraksis i strategisk tilpasning, det være seg til et inntektsrammeregime eller politiske ønsker om tilrettelegging.

Krav til prosess

Agder Energi tar til etterretning at NVE nå velger å forskriftsfeste forhold som gjennom tid har utviklet seg gjennom forvaltningspraksis. Dette oppfatter vi i hovedsak som robuste og gode regler som i stor grad er innarbeidet i bransjen. Et forhold vi likevel vil ta opp er kravet om etterberegning av anleggsbidraget i henhold til ordlyden i forslaget til ny §16-11. Det heter her at nettselskapet skal etterberegne anleggsbidraget etter at nettanlegget er ferdigstilt på grunnlag av faktisk påløpte kostnader. I beskrivelse av bakgrunnen for dette på side 46 heter det at nettselskapet ikke har anledning til å inngå avtaler om fastpris med kunden. Et krav om etterberegning av anleggsbidraget i alle tilfeller, baserer seg på en virkelighetsforståelse Agder Energi ikke kjenner seg igjen i. Agder Energi Nett konkurransesetter alle oppdrag knyttet til bygging av nett. I mange tilfeller vil selskapet derfor kjenne kostnaden eksakt og kan legge denne fram for kunden i tilbudet. Det tas selvsagt forbehold i tilbudet mht. endringer utløst av kunden, men så langt det ikke blir endringer vil nettselskapets kostnad være identisk med den kostnad som er forespeilet kunden og underlag for kontrakten med ham. Det vil da ikke være noe behov for etterberegning.

Agder Energi Nett fjernet bunnfradraget fra sine anleggsbidragsberegninger for flere år siden. I forkant utviklet selskapet effektive rutiner og prosesser slik at innkreving av anleggsbidrag for saker med svært lave anleggskostnader ikke skulle innebære uforholdsmessige store administrative kostnader. I denne prosessen forhandlet vi fram "produkt/pakkepriser" med elektroinstallatørene for en del enkle oppgaver i grensesnittet mellom nettet og den private elektroinstallasjon. Det innebærer dermed også at anleggsbidraget er kjent og endelig når selskapet får kundens aksept. Aksept innebærer at kunden betaler (f.eks. med kredittkort) gjennom portalen på nettet og derigjennom gir entreprenøren klarsignal til å utføre oppdraget. Her er det da heller ikke behov for noen etterberegning.

I prosjekter med stor usikkerhet er det ikke mulig å gi en eksakt og bindende pris. Da må det selvsagt en etterberegning og tilhørende sluttoppgjør til.

Poenget er, som NVE skriver at kunden kun skal dekke de faktiske kostnadene ved tilknytningen. Det kan oppnås på flere måter og må ikke nødvendigvis innebære etterberegning. Etterberegning vil derimot innebære en økt administrasjon uten nytteverdi når oppgjøret allikevel er null (0).

Forskuttering eller tilbakebetaling.

Forslaget innebærer i praksis at nettselskapene, av hensyn til å unngå såkalte "gratispassasjerer", må velge en av to mulige prinsipper.

1. Enten må man velge å bygge kundespesifikke anlegg, kreve hele anleggskostnaden inn av den/de kundene som bestilte og risikere å måtte betale tilbake til nye kunder som knytter seg til på et senere tidspunkt (innen 10 år)
2. Eller velge å fordele anleggskostnaden ut på et gitt (valgt?) effektgrunnlag og kreve anleggsbidrag fra den enkelte kunde i forhold til dennes effektbehov i 10 år fram inntil kapasiteten er brukt opp eller "det fortsatt er anleggskostnader igjen å dekke".

Begge alternativer innebærer økt administrasjon i forhold til å holde oversikt på anleggsnivå om hva anleggsbidraget er pr kW, hvor mye som er fakturert og hvor mye kapasitet det til enhver tid er igjen å fakturere for.

Agder Energi er motstander av et regelverk som innebærer risiko for nettselskapet til å måtte betale ut deler av anleggsbidrag krevd inn fra en kunde til en annen kunde. Det vil etter vårt syn gi betydelige administrative utfordringer med tilhørende kostnadsøkninger uten noen klar nytteverdi. Når man etter dagens regelverk bygger kundespesifikke anlegg kan man belaste kunden(e) med hele anleggskostnaden. Agder Energi Nett har praktisert dette i flere år og opplever ikke praksisen som omstridt. Problemstillingen knyttet til forskjellsbehandling og "gratispassasjerer" er sjeldent adressert og i forhold til antall saker er klagen svært få. Når selskapet bygger for en høyere kapasitet enn den som minimum dekker det kundespesifikke behov legges kun en andel av kostnaden knyttet til dette anlegget inn i beregningen av anleggsbidraget. Her tilsier allerede dagens regelverk (forvaltningspraksis) en plikt til å forskuttere.

I mange tilfelle forholder nettselskapet seg til en utbygger som bygger ut et helt nytt boligområde. Utbygger har fått godkjent en reguleringsplan med et visst antall boenheter. Reguleringsplanen er underlag for utbyggerens søknad om nettilknytning for alle boenhetene. Nettselskapet får det nødvendige nettanlegget prosjektert, og for Agder Energi Nett sin del blir så byggingen av dette lagt ut på anbud. Utbyggeren får så et tilbud basert på det tilbud som vant konkurransen. Uklarheten i forhold til forskriftsforslaget er nå hvorvidt dette skal forstås som et nettanlegg der utbyggeren er eneste bruker og behandles etter §16-8 eller et anlegg med flere brukere etter §16-9. Dette kan få stor betydning for beregningene.

Dersom man anvender §16-8 og vurderer alle forutsetningene som oppfylt (a, b, c) skal anleggsbidraget settes lik kostnadsgrunnlaget og utbygger dermed betale hele anlegget. Hvis vi nå forutsetter at reguleringsplanen endres etter at anlegget er ferdig bygd ved et en stor tomt godtas

delt i to og nettselskapet får søknad om en ekstra tilknytning. Da trer bestemmelsen om tilbakebetaling til den første kunden inn. I et slikt tilfelle vet ikke nettselskapet hva hver enkelt av sluttbrukerne har betalt i anleggsbidrag da dette er bakt inn i tomteprisene i området gjennom anleggsbidraget til utbyggeren. Det betyr at det ikke vil være mulig å refundere til andre enn utbygger, altså den som betalte anleggsbidraget. I dag praktiseres ikke innkreving av anleggsbidrag for fellesanleggene i slike tilfelle da det jo ikke er "anleggskostnader igjen å dekke" knyttet til disse. Dermed blir det heller ingen tilbakebetaling til "den første" i slike tilfelle.

Alternativet er å behandle et slikt tilfelle etter § 16-9 som et nettanlegg med flere brukere, der den enkelte kundes anleggsbidrag skal beregnes som en forholdsmessig andel av kostnadsgrunnlaget. Denne forholdsmessige andelen skal beregnes som kundens etterspurte kapasitetsøkning delt på den økte kapasiteten i nettanlegget. Dette kan i praksis by på store utfordringer og gi opphav til en variasjon i praksis vi tror er uheldig og ikke ønsket. Vi vil illustrere dette med et eksempel som vurderes å være svært vanlig.

- Det skal bygges nettanlegg for et nytt boligfelt med 15 eneboliger. Anlegget består av en høyspentkabel fra eksisterende nett fram til en ny nettstasjon og lavspennnett fra nettstasjonen ut til hver bolig. Hver enebolig har bestilt 27,5 kW kapasitet (3x40A, 400V).

Anlegg	Kostnad	Kapasitet	Kostnad/kapasitet
Høyspentkabel totalt	250.000 kr	2.000 kW	125 kr/kW
Nettstasjon	150.000 kr	500 kW	300 kr/kW
Lavspennnett	100.000 kr	500 kW	200 kr/kW
Sum	500.000 kr		625 kr/kW

- Når alle boligene er tilknyttet vil innkrevd anleggsbidrag utgjøre ca. 258.000 kr, bare ca. 52% av anleggskostnaden. Resten må nettselskapet forskuttere og det er svært liten sannsynlighet for at vesentlige deler av dette vil kunne hentes inn av nye kunder de nærmeste 10 år.
- I dette tilfelle genererer et nytt boligfelt 500 kkr i investeringer, men slipper unna med 258kkr i anleggsbidrag. Dette fordi sannsynligheten for at noen skal kunne koble seg til nettet som "gratispassasjerer" skal minimeres.

Hensikten med endringsforslaget, er slik vi forstår det, å øke bruken av anleggsbidrag slik at de som utløser investeringer i nettet i større grad skal måtte dekke investeringskostnadene. I eksemplet vi har beskrevet ovenfor vil en streng tolkning av §16-9 medføre det motsatte. Pr i dag vil dette boligområdet belastes med hele anleggskostnaden på 500 kkr (33,3 kkr pr kunde) slik regelverket praktiseres av Agder Energi Nett. Slik vi tolker §16-9 vil vi i framtiden bare ha mulighet for å kreve inn 258 kkr (17,2 kkr pr kunde). Anvender vi tredje avsnitt i §16-8 kan nettselskapet likevel fordele hele kostnaden på 500 kkr på de gitte 15 kunder (33,3 kkr pr anlegg) dersom anlegget er dimensjonert etter minste standard og nettselskapet vurderer at andre kunder ikke vil bestille kapasitet inntil ti år etter ferdigstilling. Dette alternativet beskrives likevel som et unntakstilfelle og NVE presiser på side 45 i høringsdokumentet at kunden som hovedregel kun skal betale sin forholdsmessige andel av kostnadsgrunnlaget.

Hva som gjelder dersom nettselskapet velger en slik praksis og det likevel kommer bestilling fra en eller flere nye kunder er ikke tydelig i forskriftens ordlyd. En tolkning er at det da er kravene om tilbakebetaling i §16-8 som gjelder. En annen er at det da ikke vil være "anleggskostnader igjen å dekke" i henhold til §16-1 og at det derfor ikke er noe krav om nye beregninger og tilbakebetaling.

Det er viktig at oppsummeringen etter høringsrunden og den endelige ordlyden avklarer dette forholdet slik at vi kan unngå unødvendige klagerunder.

Dersom det er krav om tilbakebetaling som gjelder (§16-8) og at tilbakebetalingen skal skje til den som eier installasjonen som ble tilknyttet mener vi det er ganske åpenbart at alternativet ikke er en reell opsjon. I så fall vil andelen av nyinvesteringene finansiert gjennom anleggsbidrag synke betydelig ved innføring av en slik praksis.

Agder Energi mener at en endring i regelverket må bidra til at flere anlegg finansieres av kundene direkte gjennom anleggsbidrag. Det vil dempe presset på å øke tariffene. Når det gjelder anleggsbidrag i distribusjonsnett er det ikke sannsynliggjort at forslaget vil bidra i ønsket retning.

Fremskyndingskostnader

Når økt behov for nettkapasitet utløser behov for å reinvestere i nettanlegg tidligere enn nødvendig oppstår en fremskyndingskostnad. NVE ber om tilbakemelding på hvordan en slik kostnad bør beregnes, enten basert på teknisk eller økonomisk levetid. Agder Energi mener at beregningene bør gjøres basert på teknisk levetid. Et nettanlegg (kabel/linje) har erfaringsmessig teknisk levetid på 60-65 år. Økonomisk levetid (avskrivningstid) er 30-40 år. Når et nettanlegg er helt avkrevet har de eksisterende kundene betalt alle kapitalkostnadene knyttet til anlegget. Dersom et nytt behov (ny kunde) utløser en reinvestering i nettanlegget og dette erstattes med et anlegg med større kapasitet er det helt urimelig at den som utløser reinvesteringen kun skal betale anleggsbidrag for økningen i kapasitet. De eksisterende kundene påføres da en kostnad de hadde sluppet dersom den nye kunden ikke hadde krevd tilknytning. Selv om et nettanlegg er økonomisk avkrevet har det stor nytteverdi for de eksisterende kundene helt fram til teknisk levetid er ute og anlegget må fornyes. Fram til dette tidspunktet vil kostnadene være lave og anlegget "produsere nettjenester" til svært lav pris. Et riktig prissignal til den nye kunden må da inkludere nytten av det anlegget som fortsatt kan produsere nettjenester i nye 20-25 år.

Den eneste ulempen med å benytte teknisk levetid er at denne vil være forskjellig fra nettanlegg til nettanlegg og derfor må underlegges en egen teknisk vurdering. En løsning på dette kunne være å bruke standardverdier som utgangspunkt og individuell vurdering (med tilstandsvurdering) kun i tilfeller med konflikt eller der kunden krever det.

Agder Energi mener derfor at forskriften bør fastsette at det bærende prinsippet skal være teknisk levetid slik at eksisterende kunder ikke må bære kostnader som følger av nytt eller økt behov som utløser for tidlige reinvesteringer.

Distribusjonsnettet og tilbakevirkende krav

Forslaget setter tydelige grenser når det gjelder tilbakevirkende kraft og fra hvilket tidspunkt regelendringene skal gjelde fra når det gjelder regional- og sentralnett.

Når det gjelder distribusjonsnett er det derimot ikke like tydelig hva som gjelder. Dersom et anlegg ble bygget i 2017 på bestilling fra en kunde og betalt fullt ut av denne kunden er det nå ikke klart hva som vil gjelde dersom det i 2019 kommer en bestilling fra en ny kunde som vil bruke hele eller deler av det anlegget som ble bygget og bekostet av den første kunden. Agder Energi mener at anlegg som er bygget i henhold til dagens regelverk ikke kan falle inn under det nye. Det vil være svært krevende å anvende et nytt regelverk på gamle avsluttede saker. Dette bør likevel presiseres i regelverket da opplevelsen av urimelighet selvfølgelig ikke vil avhenge av når anlegget ble bygd. I en periode vil den opplevde urimeligheten sannsynligvis øke da forskjellsbehandlingen jo vil bli større.

I hht. forvaltningslovens § 39 skal nye forskrifter og forskriftsendringer ikke gis tilbakevirkende kraft. Agder Energi forutsetter derfor at den eventuelle endringen kun får betydning for anlegg der avtale om anleggsbidrag inngås etter at ny forskriftstekst er vedtatt og som ferdigstilles etter endringens ikrafttredelse.

Regional- og transmisjonsnett

NVE foreslår noen begrensninger med hensyn til når det kan kreves anleggsbidrag i regional- og transmisjonsnett. En nedre begrensning på størrelse kan synes rimelig sett i relasjon til at et slikt begrenset kapasitetsbehov ikke skal kunne utløse en stor investering. Når det så er bygd og alle som er større enn denne grensen blir avkrevd anleggsbidrag er det ikke like åpenbart at størrelsen skal ha betydning. I slike tilfeller vil det være enkelt å beregne en andel da kapasitetsprisen i anlegget i kr/kW vil være en kjent størrelse.

Det foreslås også en reduksjonsfaktor lik 0,5. Dette innebærer at 50% av alle økte kostnader på disse nettnivåene vil legges på alle brukerne i form av økt nettleie og at maksimalt 50% vil kunne legges på de kundene som faktisk utløser og trenger anleggene. I praksis vil nytten sannsynligvis være veldig forskjellig fra anlegg til anlegg. Å beregne en slik nyttefordeling for hvert anlegg kunne vært et alternativ. I så fall måtte man også stille tydelige krav til beregningsforutsetningene. Agder Energi betrakter en felles faktor på 0,5 som et rimelig kompromiss i en svært kompleks problemstilling og støtter denne.

I regional- og transmisjonsnett vil det kunne oppstå tilfelle der nye nettanlegg delvis initieres av ny innmating (kraftproduksjon) og delvis av nytt uttak (ny industri). Hvilken andel av kostnadene som i så fall skal legges på uttak og hvilket som skal legges på innmating er ikke tydeliggjort i forslaget til ordlyd. I slike tilfeller vil det være ytterligere utfordrende å beregne både den enkeltes andel og anleggenes kapasitet da den jo kan benyttes begge veier. Den foreslåtte faktoren på 0,5 vil medføre at nettselskapene ikke risikerer å kreve inn mere enn anleggskostnaden og dermed måtte betale tilbake i slike situasjoner, uten at det nødvendigvis var intensjonen med faktoren.

Anleggsbidrag mellom nettselskap

Det går ikke tydelig fram av forslaget hvordan dette skal forstås nettselskap imellom. Agder Energi Nett er kunde av Statnett. I henhold til §16-1 skal Statnett kreve anleggsbidrag av Agder Energi Nett dersom selskapet for eksempel ber om økt kapasitet mot transmisjonsnettet. Dersom dette kun er en følge av en generell lastøkning kan Agder Energi Nett ikke snu seg mot sine kunder og kreve anleggsbidrag av dem. Vi vil anta at når den underliggende begrunnelsen er generell lastøkning vil også Statnett sin rett/plikt til å kreve anleggsbidrag falle bort. Hvis derimot det økte kapasitetsbehovet skyldes en ny vindmøllepark på 200 MW skal Statnett kreve anleggsbidrag av Agder Energi Nett som igjen skal snu seg mot kunden og videresende kravet inkludert i sitt eget krav. Agder Energi ville sett det som fordelaktig om dette prinsippet kunne vært nedfelt i regelverket.

Endring av nettanlegg

I områder med stor vekst vil det være stort behov for å endre eksisterende nett for å legge til rette. For eksempel vil utbyggere ha betalingsvilje for å kablegge høyspentlinjer som båndlegger verdifulle tomtearealer. At utbyggerne i slike tilfelle skal betale kostnadene de påfører nettet er ikke omstridt. At kostnadene slike omlegginger medfører skal føres i nettselskapets bøker på samme måte som alle andre kostnader finner vi derimot ikke rimelig. Et nettselskap med stor vekst vil framstå med høyere kostnader enn et selskap uten, alle andre forhold like, og dermed måles som mindre effektiv i forhold til ressursbruk (totalt kostnadsgrunnlag). Noen slike endringer er også avhengig av konsesjonsbehandling. For å stimulere nettselskapene til å stille seg positive til slike endringsønsker bør reguleringen være nøytral. Derfor mener Agder Energi at kostnadene ikke bør inngå i det ordinære kostnadsgrunnlaget, men holdes utenfor dette.

Marginale tapskostnader

NVE foreslår å øke minimum tidsoppløsning for beregning av marginale tapskostnader fra vinter dag, vinter natt/helg og sommer til ukentlig for dag og natt/helg. På side 11 i høringsnotatet hevdes det at gjeldende ordlyd legger opp til en gjennomsnittspris over en lengre periode. Dette innebærer neppe riktighet da det kun er tapsprosenten som holdes lik over en lengre periode. Selve tapsprisen hentes fra nordpool time for time i det gjeldende prisområdet. Det hevdes videre at man med bare tre tidsavsnitt har betydelig kostnadsvariasjon som ikke formidles til alle aktørene i transmisjons- og regionalnettet.

Agder Energi mener at den vesentligste variasjon i marginaltapssatsene kommer fra transmisjonsnettet. Her praktiserer Statnett allerede den foreslåtte tidsoppløsning. Et krav til samme tidsoppløsning i regionalnettet og langt ned i distribusjonsnettet har svært liten reell betydning og vil med stor sannsynlighet kun øke kostnadene med å beregne tapene uten å redusere noen feiltilpasning hos aktørene. Dette begrunnes i det følgende:

- De store produksjonsenhetene i landet er enten tilknyttet transmisjonsnettet eller svært nærme dette. Den andelen av marginaltapet som kommer fra regionalnettet er derfor lite i forhold til transmisjonsnettet.
- Lastflyten i regionalnettet er betydelig mere stabil enn i transmisjonsnettet og vil endre seg lite fra uke til uke, mens lastflyten i transmisjonsnettet kan endre seg betydelig fra uke til uke og bestemmes av helt andre forhold. Det er ventet at flyten i transmisjonsnettet vil kunne

endre seg enda hyppigere med økt utbygging av uregulerbar kraftproduksjon og økte utvekslingsmuligheter over utenlandsforbindelser.

- De mindre aktørene i regional- og distribusjonsnett har svært begrenset mulighet til å agere på prissignalene marginaltapet er ment å gi. Det dreier seg stort sett om aktører med manglende mulighet til å endre produksjonen, eksempelvis småkraftverk uten reguleringsmagasin, elvekraftverk og vindkraftverk.

Agder Energi mener derfor at en ukentlig beregning av marginaltap er uten reell verdi og kun har teoretisk interesse som prissignal. Et krav om ukentlig beregning vil kun øke kostnadene for nettselskapene da det hver eneste uke må utformes prognoser for kraftproduksjon, kraftintensiv industri og alminnelig forbruk for så å kjøre beregninger på store komplekse nettmodeller. Skal dette fungere må det også nedfelles krav til prognoseringen og modellverket. For et nettselskap på Agder Energi Nett sin størrelse vil dette fort kreve et eget årsverk for å kunne takle på en god måte. I tillegg kommer kostnader til utvikling av beregningsmodeller.

En fordel med å beregne marginaltap over en lengre periode er at en bedre tar hensyn til lineariteten i tapene. For kraftanlegg som har god mulighet til å tilpasse seg marginaltap og samtidig utnytter en stor andel av kapasiteten i nettet vil valg av underlag for beregning av marginaltap kunne være vesentlig. Med å se på historiske verdier for foregående uke vil marginaltap kunne komme i ufase med den faktiske produksjonen. Brukes underlag over flere uker undergraver det poenget med finere tidsoppløsning i beregningene. Hvordan underlag for beregningene skal fremkomme vil derfor være av betydning for selve beregningene og deres resultat og også hvilke administrativt merarbeid som tillegges kraftleverandører (forbrukere) og produsenter.

Vi kan ikke se at NVE har gjort noe forsøk på å beregne den samfunnsøkonomiske nytten av sitt eget forslag, men har bare en vag formening om feiltilpassning hos aktørene og et samfunnsmessig tap. Dette er ikke et tilstrekkelig grunnlag til å påføre nettselskapene betydelige merkostnader som i neste omgang veltes videre til kundene gjennom tariffene.

Med hilsen
Agder Energi AS

Unni Farestveit
Konserndirektør